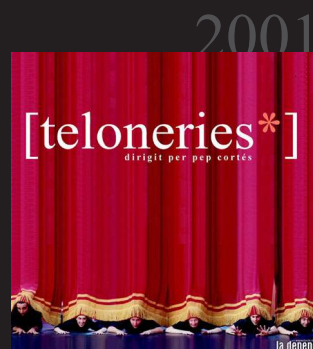
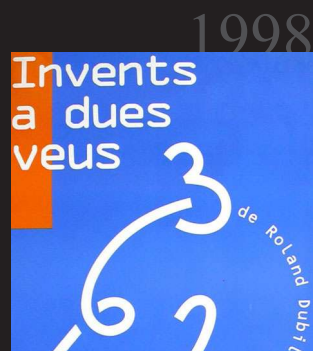
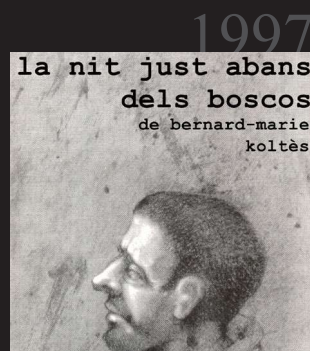
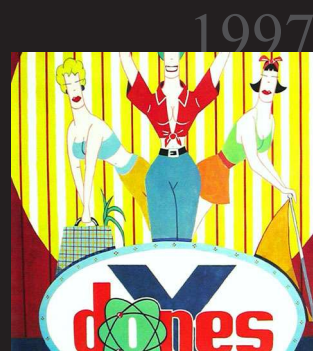
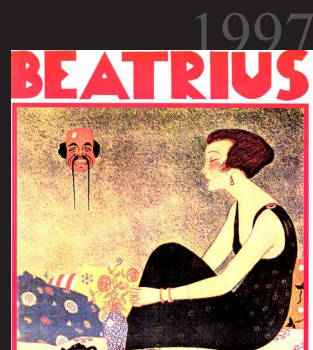
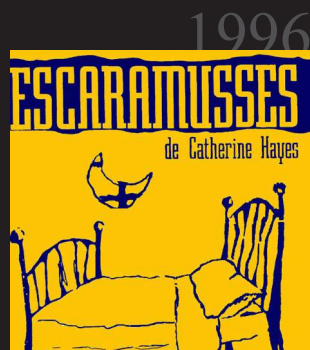
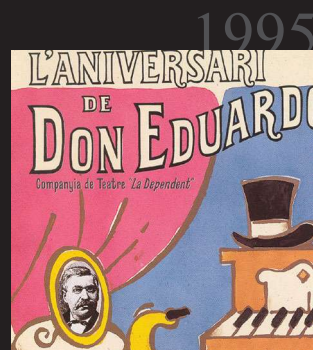
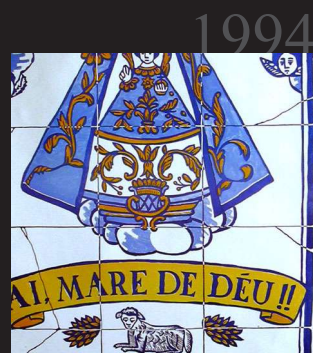
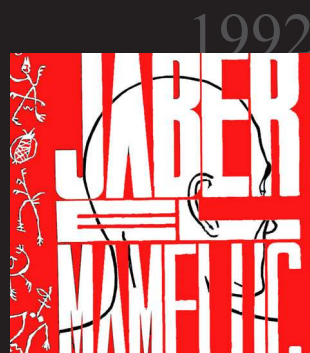

[ra-ta-ta-tà]

un espectacle d'amor, humor i "guerra", dirigit per Pep Cortés

CI ADE TEATRE
la dependent

Ra-ta-ta-tà

gabriel calleja
jordi carbonel
xavi francés
jonatan garcía
xavo giménez
ruben mira

ximo llorens / miquel peidro text
pep sellés aj. direcció i gràfica
joanmi reig vestuari
víctor antón llums
llúcia palacios coreografia
jordi pla fotografies
pep burgos / josé martín tècnics
panchi vivó banda sonora
alejandro soler calaveres
ferran garcía aj. producció
majo urieta promoció

producció
joanfra rosalén
direcció
pep cortés

gràcies al centre cultural d'alcoi, casa de cultura de picassent, aj. de s. vicent del raspeig, lluis bevià, vicent tronchoni i pedro jaen (jato textil)

els *teloners* ja s'han fet grans i caminen per tot l'escenari. I sens dubte que hi té molt a veure l'èxit del seu primer espectacle : “**Telonerías**”. Calia, doncs, continuar investigant amb la mateixa fórmula: improvisació-text-improvisació. No es busca la continuació però es vol mantindre un segell creatiu genuí.

Si més no, quan es treballa amb aquesta tècnica és difícil trobar un fil conductor. S'ha d'estar molt oberts als estímuls que donen els companys, al director, a tot el que succeís al teu voltant, als esdeveniments del dia a dia, al teu estat d'ànim, a les teues

preocupacions, i...treballar, i fer les mil i una provatures, fins que un bon dia... Un bon dia que jugàvem a crear en un local de l'Horta-Teatre tot escoltant Pau Casals i la seua coneguda *El Cant dels Ocells*, vàrem improvisar un ballet en el que anàven caent a terra els sis ballarins-ocells mentre se sentia el **ra-ta-ta-tà** d'una ametralladora. El clima pre-bèlic que vivíem tots en aquelles dades va impregnar el sentit creatiu de tot el grup i va indicar el camí a seguir. El nou espectacle començava a caminar.

Pep Cortés